Redacțiunea, Administrațiunea Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse. Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M.Dukes, A.Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 60. Brașovŭ, Joi, 17 (29) Martie 1888.

Procesulŭ de pressă alŭ „Gazetei“ și foile ungurescĭ.

Eată ce scrie ḑiarulŭ principalŭ alŭ oposițiunei estreme „**Egyetértés**“ dela 22 Martie a. c. cu privire la procesulŭ nostru de pressă:

„Procesulŭ de pressă alŭ „Gazetei Transilvaniei“ s'a pertractatŭ aḑĭ înaintea juriului din Clușiu. Jurații au declaratŭ vinovatŭ pe autorulŭ unuia din articulii incriminațĭ, pe Bobancu, și în urma acésta tribunalulŭ l'a condamnatŭ la patru lunĭ închisóre de statŭ“.

„Suntemŭ din principiu contrarii acelei procederĭ, ca cineva sĕ fiă espusŭ la urmărire pentru articulĭ cu cuprinsŭ curatŭ politicŭ. Istoria desvoltării societății ne arată multe esemple, că acele idei pentru care ómenii au fostŭ târîțĭ vreodată la loculŭ de osêndă, s'au recunoscutŭ mai târḑiu ca mântuitóre pentru omenime. Și nicĭ aceea n'o vedemŭ bucurosŭ, décă din nisce nebunĭ fanatisațĭ singuraticĭ cu tótă puterea se facŭ martirĭ. Fie-care martirŭ creéză mii și mii de noui credincioșĭ ai ideilorŭ apĕsate, și promovéză propagarea lorŭ“.

„Dér în casulŭ de față primimŭ cu liniște sentința, pentru că după cea mai bună a nóstră convingere, nu e vorba nicĭ de fanatismŭ, nicĭ de neîmblânḑire politică, ci simplu numai de aceea, ca unii singuraticĭ rĕi la sufletŭ, carĭ din întêmplare mărturisescŭ limba română ca limba lorŭ maternă, sĕ-șĭ facă din ațițarea masselorŭ capitalŭ pentru traiu. Nicĭ domnului Mureșianu nicĭ domnului Bobancu nu le putemŭ crede seriosŭ, că ei suntŭ convinșĭ din adênculŭ inimei lorŭ despre tirănia rassei maghiare. Décă așa ar fi Maghiarulŭ, atuncĭ ei n'arŭ puté redacta aḑĭ fóiă română. Principii naționalĭ au redicatŭ în Ardealŭ literatura și cultura română, în Bucurescĭ ḑĕu ar fi mersŭ greu a face în acéstă privință ceva sub dominațiunea turcéscă. Și aceștĭ doi domnĭ înșișĭ au învĕțatŭ sub stăpânirea maghiară și au devenitŭ agitatorĭ românĭ. Nu i-a asupritŭ nimenĭ, s'au desvoltatŭ.“

„Nicĭ astăḑĭ nu i-ar ataca nimenĭ, décă s'arŭ purta cu respectŭ celŭ puținŭ față cu cele mai primitive cerințe ale legilorŭ. Când însĕ vinŭ cu învinuirĭ de acele, că Maghiarii „esploatéză pe Românĭ,“ atuncĭ aruncă sêmburele urei de rassă într'unŭ astfelŭ de pămêntŭ, unde de sigurŭ elŭ va încolți și unde nicĭ unŭ statŭ nu póte tolera asemenĭ învinuirĭ fără a le pedepsi. Dér pe când se jălescŭ astfelŭ, dau pe față totodată adevĕrata causă a durerii lorŭ. Ei nu se potŭ fericĭ decâtŭ numai agitândŭ, ei întrebuințéză acestŭ mijlocŭ, pentru ca sĕ — pótă folosi buna credință a masselorŭ în propriulŭ lorŭ interesŭ și vorŭ ca în aceste stăruințe sĕ le facă drumŭ maghiarimea. Și în astă privință a fostŭ nevoiă de verdictulŭ condamnătorŭ“.

„Déca suntŭ în adevĕrŭ eroi aceștĭ domnĭ, nu se vorŭ înspăimênta, căcĭ pentru sfânta causă se cade sĕ aducă omulŭ și jertfe. Dér décă suntŭ numai nisce agitatorĭ de aceia, carĭ caută sĕ-șĭ câștige pânea, atuncĭ nu le vomŭ auḑi mai multŭ nicĭ vocea.“

Cea mai mare nemulțămire față cu verdictulŭ juraților din Clușiu șĭ-au manifestat'o ḑiarele din Pesta *„Pesti Hirlap“* și *„Magyar Allam.“* Lăsămŭ sĕ urmeze pentru aḑĭ în traducere fidelă articlulŭ apărutŭ în **„Pesti Hirlap“** dela 22 Martie a. c. Elŭ sună așa:

§-ulŭ 172.

„Acesta este paragrafulŭ din codulŭ penalŭ ungurescŭ, în contra căruia de obiceiu se păcătuiesce multŭ cu gândulŭ, cu vorba și cu fapta, fără ca pe făptuitorŭ sĕ-lŭ pótă ajunge mâna pedepsitóre a statului, cum trebue. Intr'o miiă de casurĭ abia ajunge pe unulŭ.

Și însușĭ mâna acésta ce se 'ntinde asupră-i e gingașă. Este în adevĕrŭ mâna mamei sale, care îi mai dă câte o palmă vr'unui din copii ei neastêmpĕrațĭ, nu-i rupe însĕ ósele.

Legea însășĭ prescrie pedépsă curatŭ politică pentru agitatorĭ. Ea pedepsesce cu închisóre de statŭ, ce se póte estinde maximum la 2 anĭ și cu-o amendă în banĭ până la 1000 florinĭ pe acela, care ațîță la ură vre-o clasă, naționalitate séu confesiune în contra celeilalte, fiă în adunărĭ séu pe calea pressei, séu care atacă instituțiunea proprietății séu a căsătoriei în modŭ ațîțătorŭ.

Nimenĭ nu póte ḑice, că acésta ar fi vre-o sancțiune prea strictă a păcii interne a unei asemenĭ societățĭ, care se compune din atâtea masse de ómenĭ, carĭ vorbescŭ atâtea limbĭ și se rógă în atâtea bisericĭ. Cu atâtŭ mai puținŭ va puté-o ḑice, cu câtŭ în țéra nóstră mai înfloresce binișorŭ și trufia de clase, așadér ar motiva o imprejurare mai multŭ strictețea relativă la susținerea nevătămată a păcii interióre și a véḑei puterii publice.

Și décă în mânia tuturorŭ împrejurărilorŭ nu numai legea este crutătóre față cu agitatorii, dér și esecutarea ei măresce în multe privințe acésta crutare, atuncĭ acésta este o dovadă despre liberalele instituțiunĭ ale statului maghiarŭ și despre liberala cugetare a națiunei, care alcătuesce statulŭ, așa că ceva asemenea nu se póte întêlni în tótă Europa în nicĭ unŭ statŭ cultŭ orĭ necultŭ.

Décă cetesce omulŭ acum procesulŭ de pressă, ce s'a ținutŭ aḑĭ, alŭ fóiei valahe ardelene *„Gazeta Transilvaniei,“* precum și învinuirile ce s'au adusŭ înainte întrînsulŭ, nu scie în adevĕrŭ, că óre nebunit'au cu desĕvêrșire acei domnĭ valahĭ ardelenĭ, orĭ déră pentru câștigŭ materialŭ, fiindŭ plătițĭ din vreo parte, publică acele neghiobii de trei-spre-ḑece probe?

Cumcă noi Maghiarii amenințămŭ cu „nimicire“ pe Românĭ, Sașĭ, Sêrbĭ, Slovacĭ; că-i prigonimŭ, îi asuprimŭ, îi schingiuimŭ, îi facemŭ sĕ muncéscă ḑiua și nóptea numai, ca noi în posesiunea puterii sĕ trăimŭ splendidŭ; că facemŭ dintr'înșii iloțĭ politicĭ și ne-amŭ juratŭ sĕ esterminămŭ dintre noi pe Românĭ, ca Românĭ: étă tot-atâtea bădăranii, cărora unŭ omŭ cu minte, décă e și valahŭ, nu le va da credĕmêntŭ.

De aci se vede, că grosulŭ Valahilorŭ din Ardealŭ, — tocmai pentru ca în locŭ de cultivare îi tractéză cu asemenĭ bucate înveninate — nu se ține tocmai de ómenii cu minte. In timpulŭ din urmă însĕ foile valahe ardelene tocmai în urma crutării, se folosescŭ de unŭ limbagiu agitatoricŭ, ce nu se mai póte suferi. Acusatorulŭ publicŭ a făcutŭ așadér fórte bine, că a pășitŭ în contra fóiei turbate. Véḑa ideii de statŭ maghiarŭ și a statului nicĭ așa nu stă pe picióre tarĭ în părțile răsăritene ale țĕrii, și décă și nu urmărimŭ mulțĭ inșĭ pentru faptele criminale contrare statului, ce se ivescŭ așa de desŭ, dér celŭ puținŭ din când în când trebue sĕ le arĕtămŭ iridentistilorŭ, carĭ corĕspundŭ cu Bucurescii, că statulŭ maghiarŭ de atâtea orĭ înjuratŭ de ei totușĭ *trăiesce.*

Adevĕratŭ, că grațiosulŭ juriu din Sibiiu ar fi fostŭ bunŭ și acum pentru domnii aceștia! A face scandalŭ, a agita în contra statului maghiarŭ înaintea barierelorŭ judecătoresci și apoi a primi verdictŭ achitătorŭ; ce ar fi mai plăcutŭ decâtŭ acésta?

La Clușiu într'aceea n'au trecere glumele aceste ,și părechia agitătóre Mureșianu-Bobancu a debutatŭ încă și cu acea nesărată și grandomană pretențiune, ca lorŭ le trebue unŭ astfelŭ de juriu, *ai căruia membri toțĭ* sĕ vorbéscă românesce, căcĭ altfelŭ ei nu se apĕră.

A fost o miserabilă parodiă asupra politicei passive a lui Doda și Mocsonyi, ce au jucat'o aḑĭ acei doi domnĭ înaintea tribunalului și a publicului din Clușiu. Pentru așa ceva însĕ nu póte omulŭ dobêndi coróna de martirŭ nicĭ chiar la Moțĭ, carĭ dealtmintrea suntŭ ómenĭ cu multŭ mai harnicĭ, decâtŭ conducĕtorii lorŭ.

In totalŭ însĕ este de celŭ mai mare interesŭ atitudinea juriului și a tribunalului din Clușiu.

Jurații au condamnatŭ numai pe unulŭ dintre acusațĭ și și pe acesta numai cu maioritate de unŭ singurŭ votŭ. Așadér ei au datŭ înțelesulŭ *celŭ mai blândŭ, ce numai a fostŭ cu putință* agitațiunei fățișe naționale. Tribunalulŭ însĕ a stabilitŭ o pedépsă atâtŭ de *minimală*, care nu stă nicidecum în proporțiune cu mĕsura și cu caracterulŭ primejdiosŭ alŭ agitațiunei.

Oare cei dela Clușiu țînŭ așa de puținŭ periculósă agitațiunea pressei române, încâtŭ sĕ se ajungă și cu atâta pedépsă contra ei? Orĭ dóră maghiarimea din Ardealŭ mai crede, că și cu o-casiunea casurilorŭ așa de rare de procese de pressă se mai póte practica stâmpĕrarea mărinimósă?

Față c'unŭ verdictŭ și cu o sentință așa de grațióse în adevĕrŭ nicĭ chiar valahulŭ celŭ mai irredentistŭ nu póte ḑice că ar fi vre-o „asuprire, chinuire, schingiuire, punere în stare de ilotŭ“ séu altŭ ceva asemenea.

Cu tóte aceste Clușienii șĭ-arŭ puté nota unŭ amicabilŭ avertismentŭ.

Asemenĭ acusațiunĭ de agitare, décă odată au fostŭ făcute, se facŭ pe contulŭ véḑei statului și adecă a véḑei statului naționalŭ *maghiarŭ*. Și décă odată se pronunță unŭ verdictŭ și se face o sentință într'o cestiune ca acésta, tocmai în părțile ardelene atâtŭ de multŭ espuse și amenințate, *aceste trebue sĕ impună prin hotărîrea și stricteța lorŭ.*

Agitatorii trebue sĕ védă, că pe națiunea maghiară și rênduiéla de statŭ maghiară nu-o póte scóte așa de ușorŭ din liniștea ei orĭ-ce articulașŭ de ḑiarŭ, dér décă odată se mișcă și lovesce, are destulă putere pumnulŭ sĕu, ca și în casulŭ unorŭ întreprinderĭ și mai marĭ inimice patriei sĕ pótă face curêndŭ ordine.

Când aplicămŭ așa de rarŭ §-ulŭ 172, celŭ puținŭ atuncĭ sĕ nu ne arĕtămŭ molaticĭ și fără de putere, décă trebue sĕ-'lŭ aplicămŭ în modŭ esepționalŭ.

Décă însĕ odată unulŭ nu scie sĕ prețuéscă libertatea, atuncĭ nu-i nicĭ o pagubă, déca este silitŭ a se teme de — ordine.“

Regele și Regina României în Viena.

După telegramele „Agenției Havas“:

In ḑiua de 21 Martie, Regele Carolŭ alŭ României a sositŭ în Viena, întorcêndu-se din Berlinŭ. Elŭ a fostŭ primitŭ cordialŭ de Maiestatea Sa monarchulŭ Franciscŭ Iosifŭ, care-lŭ aștepta la gară și care l'a condusŭ la palatulŭ imperialŭ.

Abia sositŭ la castelulŭ curții, Regele Carolŭ a primitŭ visita prințului de coróna Rudolfŭ, a archiducelui Carolŭ Ludovicŭ și a celorlalțĭ archiducĭ.

Regele însoțitŭ de generalulŭ Mexcell, atașatŭ persónei sale, și de generalulŭ Greceanu, a înapoiatŭ visitele la patru ore. A primitŭ în urmă pe comitele Kalnoky și pe câțĭ-va membri ai corpului diplomaticŭ și ai aristocrației.

S'a datŭ unŭ mare prânḑŭ la palat, la care au asistatŭ Regele Carolŭ, archiducii, marii demnitarĭ ai curții, miniștrii, comitele Kalnoky, comitele Taaffe, ministru de rĕsboiu fîm. Bauer, Kallay, președintele cabinetului sêrbŭ Gruitch, colonelulŭ Candiano Popescu, însărcinatulŭ de afacerĭ Olănescu cu secretarii legațiunei Mavrogheni și Spiru, căpitanulŭ Coandă etc.

Regina României a sositŭ în Viena în 22 Martie. Ea a fostŭ primită la gară de M. Sa monarchulŭ Franciscŭ Iosifŭ, de Regele României și de personalulŭ legațiunei românescĭ. Maiestățile Lorŭ s'au dusŭ la Castelulŭ Curții. Regele României a visitatŭ, după améḑĭ, pe ministrulŭ afacerilorŭ strĕine comitele Kalnoky, cu care a conferitŭ unŭ césŭ și jumĕtate, în urmă a înapoiatŭ visita comitelui Taaffe. Regina Elisabeta a primitŭ visitele membrilorŭ familiei imperiale, presențĭ la Viena. Ea a înapoiatŭ visitele. Ea a mai primitŭ pe ducele de Cumberland, precum și pe prințulŭ și pe principesa de Reuss.

In 23 Martie Regele și Regina României au prânḑitŭ la ducele și ducesa de Nassau. Prințulŭ moștenitorŭ și Archiducele Wilhelm asistau la acestŭ prânḑŭ.

Regele Carolŭ a visitatŭ diminéța museulŭ, unde a statŭ unŭ césŭ.

După amiaḑĭ, Maiestățile Lorŭ au înapoiatŭ visita membrilorŭ familiei imperiale, dela carĭ Ele au luatŭ concediu.

Austro-Ungaria și Rusia.

Cu privire la rivalitatea dintre Austro-Ungaria și Rusia în cestiunea Bulgariei ḑiarulŭ oficiosŭ germanŭ „National Zeitung“ publică unŭ articulŭ fórte semnificativŭ, din care estragemŭ următórele:

In Austria s'au silitŭ ca sĕ abată pe Germania de a sprijini pe Rusia în cestiunea Bulgariei, sub cuvêntŭ că Rusia, prin dobêndirea supremației asupra Bul-

gariei, ar amenința seriosŭ echilibrulŭ europeanŭ.

Nu e tréba nóstră sĕ ne pronunțămŭ décă prin restabilirea influinței Rusiei în Sofia echilibrulŭ dintre ea și Austria ar fi în adevĕrŭ amenințatŭ.

Noi ne aflămŭ încă sub impresiunea faptelorŭ când Rusia a avutŭ mai mulțĭ anĭ în stăpânire Bulgaria, numindŭ comandanțĭ și oficerĭ pentru armata bulgară, *fără ca monarchia Habsburgilorŭ sĕ se fi simțitŭ amenințată* prin acéstă împrejurare.

De asemenea mai credemŭ că, *dacă Austria nu voesce sĕ tolereze ca starea de lucrurĭ de mai nainte sĕ fiă restabilită* sub o nouă formă, astădĭ totŭ așa de bine *îșĭ póte găsi în altă parte o compensațiune cum șĭ-a găsitŭ și la 1878*, când admițândŭ ca Bulgaria sĕ fiă pusă sub stăpânirea Rusiei a primitŭ ca plată Bosnia.

Cu alte cuvinte, Austro-Ungaria sĕ nu se mai opună tendințelorŭ Rusiei de a'șĭ recâștiga supremația în Bulgaria, căcĭ va primi în schimbŭ compensațiunĭ în altă parte, póte că sporirea teritoriului totŭ în peninsula balcanică cătră sudŭ.

Noua intervenire a Rusiei în cestiunea bulgară.

Ambasadorulŭ rusŭ din Constantinopolŭ, Nelidow, a intervenitŭ din nou pe lângă Pórtă pretindĕndŭ marelui-vizirŭ, ca sĕ céră în Sofia imediata înlăturare a Coburgului. Marele-vizirŭ 'la respinsŭ cu hotărîre acéstă pretențiune și observà, că unŭ astfelŭ de pasŭ ar rĕmânea fără resultatŭ și Coburgulŭ n'ar părăsi nicĭdecum Bulgaria. Prin înlăturarea acestuia dealtmintrelea Rusia n'ar câștiga nimicŭ, deorece Stambulovŭ ar fi denumitŭ regentŭ, singurulŭ în stare a menține ordinea și liniștea, căcĭ altfel Bulgaria ar deveni teatrulŭ monarchiei și vărsărei de sânge.

Nelidow a propusŭ în urma acésta, ca și în anulŭ trecutŭ, sĕ se trimétă în Bulgaria comisarĭ rușĭ și turcĭ, ca sĕ pregătéscă alegerea noului principe, la care deputații rumelioțĭ sĕ nu ia parte. Până la alegerea noului principe, Turcia sĕ ocupe Rumelia. Tóte aceste silințe ale lui Nelidow au rĕmasŭ fără resultatŭ.

SCIRILE ȘILEI.

Ministrulŭ ungurescŭ de comunicațiune Baross, în urma unei decisiunĭ a consiliului de miniștri, a avisatŭ tóte institutele de comunicațiune din patriă de a supraveghia câtŭ se póte de strictŭ emigrațiunea și de a împedeca cu tóte mijlócele posibile darea de bilete de călĕtoriă emigranțilorŭ. Mai alesŭ *din Ungaria de Nord emigrézĕ poporațiunea* în numĕrŭ înspăimêntătorŭ *la America*. In ajutorulŭ guvernului a mai venitŭ și episcopulŭ Bubicĭ din Cașovia printr'o pastorală îndreptată în contra emigrării.

Óre prin ordinațiunĭ și prin pastorale se împedecă emigrarea, orĭ prin mĕsurĭ menite a îmbunătăți starea poporațiunei? Dér guvernulŭ are alte grijĭ: sĕ persecute pressa și limba naționalitățilorŭ.

* * *

Ministeriulŭ ungurescŭ a încunosciințatŭ municipiile printr'o circulară, că alienații (nebunii) se primescŭ în secțiunea pentru nebunĭ a spitalului Rochus din Pesta numai după ce se va fi cerutŭ mai nainte permisiune, care se dă décă e locŭ în spitalŭ. Altmintrelea bolnavii trimișĭ la Pesta fără permisiune se vorŭ înapoia pe cheltuiala privaților, comunelorŭ orĭ autoritățilorŭ, care i-au trimisŭ. Inainte de tóte pentru astfelŭ de bolnavĭ sĕ se adreseze la spitalele sĕu institutele de alienațĭ mai apropiate de ținuturile respective. In aceeașĭ ordinațiune se opresce strictŭ legarea nebunilorŭ cu lanțurĭ de loitrile carĕlorŭ când îi transportéză, precum și orĭ-ce tractare neumană.

* * *

Ministrulŭ ungurescŭ de lucrărĭ publice și comunicațiune a datŭ concesiune pe timpŭ de unŭ anŭ proprietarului de mine Silberstein, ca sĕ facă lucrările preliminare pentru o *cale ferată locală*, care sĕ plece dela stațiunea *Aghirișŭ*, sĕ atingă *Ticu*, *Jimborŭ* și *Hida*, și sĕ ducă până la *Jibĕu*.

* * *

Ministrulŭ ungurescŭ Trefort a decisŭ înființarea unui *institutŭ de surdo-muțĭ în Clușiu*. Se dice că la tómna viitóre va începe a funcționa.

* * *

Prințulŭ de corónă *Rudolf* este numitŭ *inspectorŭ generalŭ alŭ infanteriei* și pe la mijloculŭ lui Aprilie va și începe inspecțiunea.

* * *

Din *Bucovina* se comunică că Ceangăii, carĭ o părăsiseră ca sĕ-i „fericéscă“ guvernulŭ ungurescŭ, se'ntorcŭ îndĕrĕtŭ. Acum de curênd s'au întorsŭ în Bucovina câteva familii, și precum spunŭ ele le vorŭ urma încă multe altele. S'au săturatŭ până'n gâtŭ, se vede, de „fericirea“ ce li-se pregătise.

* * *

In *Roșia*, comit. Sibiiului, s'a făcutŭ o *nouă alegere de inginerŭ pentru comasare*, după ce prima alegere fusese anulată de ministrulŭ justiției din causa unei erorĭ de formă. Alesŭ a fostŭ inginerulŭ Karl Roth.

* * *

Concursŭ pentru admitere în institutele militare c. r. de educațiune și de cultură, apoi în institutele de educațiune a fetelorŭ de oficerĭ. Cu începutulŭ anului scolarŭ 1888/89 (1 Septemvre în scólele reale militare, 18 Septemvre în casa orfanală militară și în academiile militare) suntŭ de ocupatŭ în institutele militare c. r. de educațiune și de cultură cam 295 locurĭ erariale fără plată și cu jumătate plată, apoi locurĭ fundaționale și cu plată, și anume: 25 în casa militară orfanală, 170 în anulŭ I și 30 în anulŭ III la scólele reale inferióre militare, 70 în anulŭ I la academia militară din Wiener-Neustadt și la academia militară technică din Viena. In anulŭ II și IV la scólele reale inferióre militare, apoi în toțĭ anii la scóla reală superióră militară nu este o admitere regulată, ci în acești anĭ se ocupă numai acele locurĭ, care devinŭ vacante printr'o întêmplare [mórte, liberare din armată etc.] Condițiunile de admitere se găsescŭ în regulamentul de admitere din 1888 și se potŭ procura din amintitele institute militare și dela tipografia curții și a statului orĭ dela librăria curții L. W. Seidel în Viena.

* * *

Dela 16 până la 21 Martie s'au sporitŭ bolnavii de tifus cu 4 persóne în *Sighișóra*. La 21 Martie erau cu totulŭ 21 bolnavĭ.

* * *

Órele de oficiu la *„Albina“*, filiala din Brașovŭ, piață Nr. 90, suntŭ dela 1 Aprilie începêndŭ: 8—2 după amiadĭ, ér nu ca până acum 8—12 și 2—5.

Reuniunea română de cântărĭ din Sibiiu.

Din „Raportulŭ comitetului acestei Reuniunĭ pe anulŭ 1887 cătra adunarea generală“ estragemŭ următórele:

Reuniunea esistă deja de 10 anĭ. Ea se constituì în adunarea generală de la 16 Noemvre 1878 avêndŭ de scopŭ *cultivarea musicei naționale și classice.* Semnificativŭ e, că nicĭ una dintre damele române sibiiene de atuncĭ și nicĭ unulŭ dintre bărbații mai tinerĭ n'a rĕmasŭ afară din lista membrilorŭ activĭ, primițĭ în Reuniune. Numĕrulŭ cântăreților era încă dela începutŭ 65.

La 9 Faurŭ 1879 se dete primulŭ concertŭ alŭ acestei Reuniunĭ, cu succesŭ peste așteptare bunŭ. La 16 Martie 1879 ea fù învitată din partea Reuniunei germane de cântărĭ din Sibiiu pentru a coopera la arangiarea unui alŭ 2-lea concertŭ.

Până aci Reuniunea fù constituită numai provisorŭ. La 17 Martie 1879 'i se retrimiseră statutele aprobate, cu mare greutate, din partea locurilorŭ competente.

La 12 (24) Maiu 1879 Reuniunea arangiază unŭ concertŭ estra-ordinarŭ ér, la 30 Octomvre a aceluiașŭ anŭ unŭ concertŭ ordinariu, în care se produce pentru prima oră balada poporală *„Vérfulŭ cu dorŭ.“*

In decursulŭ anului 1880 Reuniunea îșĭ urméză activitatea sa cu mai puțină însuflețire ca până aci. In anulŭ acesta actele mai remarcabile sĕvîrșite de ea suntŭ: înființarea unui corŭ pentru membrii mai puținŭ inițiațĭ în musică și: Adresarea comitetului cătră Reuniunile de cântărĭ din Oravița, Bucurescĭ și Brașovŭ, cu intențiunea de a se mijloci o comuniune de idei și relațiunĭ de schimbŭ de musicalii, spre a se stabili cu timpulŭ o înțelegere și conlucrare armonică în ajungerea scopului. Durere însĕ, că ambele aceste frumóse începuturĭ au avutŭ o prea scurtă durată.

In 1881 se începe o nouă eră în viéța Reuniunei. La 2 Aprilie se arangià unŭ frumosŭ concertŭ cu concursulŭ d-lui G. Dima, pe atuncĭ profesorŭ de musică în Brașovŭ. Cu 1 Maiu comitetulŭ angagiază pe d-lŭ Dima ca dirigentŭ și prin acésta 'i succede a concrede conducerea Reuniunei unui Românŭ, prin care Reuniunea îșĭ luà unŭ puternicŭ avêntŭ. Reuniunea a începutŭ, sub conducerea d-lui Dima, a cultiva din acestŭ timpŭ și cântările corale liturgice, contribuindŭ prin acésta cu diferite ocasiunĭ festive la înfrumsețarea serviciului divinŭ.

La anulŭ 1883 Reuniunea continuă a înainta pe calea adevĕratei și seriósei propășirĭ. Prin primulŭ concertŭ ordinarŭ — arangiatŭ în acestŭ anŭ sub conducerea d-lui Dima, cu concursulŭ gratuitŭ alŭ d-lui Nicolau Popoviciu, pe atuncĭ profesorŭ de cantŭ în Caranșebeșŭ, — a seceratŭ Reuniunea celŭ mai strălucitŭ câștigŭ moralŭ. De aci încolo Reuniunea, cu micĭ periode de stagnare, îșĭ urméză cu diligință cursulŭ sĕu, arătândŭ totŭ mai frumóse dovedĭ de progresŭ.

In anulŭ 1887, ca și mai înainte, Reuniunea îșĭ îndréptă activitatea sa cu deosebire asupra cultivărei musicei vocale, ținêndu-șĭ probele, cu escepțiunea ferielorŭ de véră, regulatŭ de 2 orĭ pe sĕptĕmână, totŭ sub conducerea dirigentului G. Dima. Concertulŭ arangiatŭ cu ocasiunea adunărei generale a Associațiunei transilvane a fostŭ fórte bine succesŭ și a adusŭ unŭ venitŭ de 210 fl. v. a., pe carĭ comitetulŭ Reuniunei i-a destinatŭ pentru sprijinirea scopurilorŭ Associațiunei.

In acestŭ anŭ, ca și în 1883, Reuniunea a arangiatŭ o escursiune în Dumbrava Sibiiului, de-odată cu maialulŭ serbatŭ de școla de fete a Associațiunei transilvane. Sub auspiciele și pe propriele spese ale Reuniunei s'a redeschisŭ cu începutulŭ acestui anŭ scolasticŭ școla de corŭ a Reuniunei și e fórte bine cercetată, mulțămită contingentului datŭ de școla de fete a Associațiunei.

Starea materială a Reuniunei la finea acestui anŭ este următórea: Intrate 591 fl. 6 cr., eșite 438 fl. 93 cr. Starea casei cu 31 Decembre 1887 e decĭ 536 fl. 84 cr.; față cu aceeașĭ di a anului precedentŭ crescĕmêntulŭ e de 152 fl. 13 cr. Ca ajutorŭ estraordinarŭ a primitŭ 100 fl. dela „Albina“.

Probele de cantŭ se țină în una din salele seminarului, care 'i se dă Reuniunei gratuitŭ; apoi tipăriturile trebuincióse asemenea 'i se facŭ gratuitŭ din partea tipografiei archidiecesane.

La diua de mai susŭ membrii Reuniunei erau: 48 activĭ, 82 ajutătorĭ; cu totulŭ 130. Archiva Reuniunei numĕră

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(4)

IONŬ ISTEȚULŬ.

Legendă de V. A. Urechiă.

Ionŭ nu era istețŭ, dér nicĭ fricosŭ nu era. Totușĭ simțì pĕrulŭ măciucă în vîrfulŭ capului, audindŭ graiulŭ omului cătră nu sciu cine din pivnița de sub cămară.

— Acu-i acu!... gândì Ionŭ; s'au sfirșitŭ de mine!... Și mai mare ajunse gróza lui, când dări eșindŭ din pivniță unŭ scheletŭ gróznicŭ, abia coperitŭ cu niște sdrențe, cu ochii stinșĭ în fundulŭ capului, cu pĕrulŭ încâlcitŭ, nepeptĕnatŭ și privindŭ la Ionŭ, cu spaimă. Era o femeă, care căuta sĕ se învĕléscă câtŭ putea mai bine în sdrențele ce-i acopereau trupulŭ, stândŭ lângă ușa secretă pe unde se urcase în cămară.

Câtŭ pe ce sĕ întrebe Ionŭ Istețulŭ — după ce se mai liniști — cine era acea nenorocită de femeă și de ce era ajunsă în așa ticălósă stare; dér îșĭ aminti de sfatulŭ de alŭ doilea alŭ căpitanului și puse gardŭ de tăcere împrejurulŭ buzelorŭ sale.

Acu gazda poftì pe Ionŭ la masă. Se puseră sĕ cineze: celŭ d'intâiu fórte liniștitŭ, ér cestui din urmă bătêndu-i-se inima rĕu și amêndoi tăcuțĭ ca peștele.

Gazda arunca, din când în când, bietei femei câte-o bucățică de pâne și vre-unŭ osŭ de iepure, pe care nenorocita le sfișiea cu mare poftă.

Sfîrșindu-se cina, gazda se ridicà, dete unŭ ghiontŭ scheletului de femeă de-o băgà ér în pivniță și închise ér ușa tainică, cu zăvorulŭ ce avea pe dinafară. Apoi se aședà ér liniștitŭ lângă vatră.

Ér îi veni lui Ionŭ pe vîrfulŭ limbei pofta de-a întreba gazda de ce căznea atâtŭ de rĕu pe acea biată muiere, dér pe locŭ îșĭ aminti de sfatulŭ căpitanului și-șĭ înghiți scuipatulŭndurĭ, ca sĕ nu-i scape vorba din gură.

Se culcară apoi și gazda și Ionŭ.

Dér pasŭ de închide ochii după cele ce a vĕdutŭ bietulŭ Ionŭ!... Câtŭ roțile de móră stĕtură holbațĭ ochii lui tótă nóptea, și inima lui bătea, bătea, ca frunda de plopŭ la adierea vêntului... De! nicĭ nu scii când o sĕ se scóle gazda de pe lavița, unde se prefăcea póte că sforăe prin somnŭ.... O sĕ cheme din pivniță cine mai șcie câte scheleturĭ și sĕ stringă de gâtŭ pe Ionŭ.... Brr!... Câte crucĭ făcù Ionŭ în nóptea aceea numai unulŭ Dumnedeu șcie!

Incepuse acum a se miji de diuă. Lumina zorilorŭ se strâcura roșietică prin ochiulŭ de geamŭ spartŭ aședatŭ în unŭ colțŭ alŭ burdahanului intinsŭ pe mica cercevea a unicei ferestruice a camerei.

— Minune!.. Nu m'a omorîtŭ!... îșĭ dicea Ionŭ, care, cum prinse ochiulŭ sĕu deșteptŭ de șcire c'a sositŭ diua, se grăbì a se scula și a se găti de plecare.

— Cum ai petrecutŭ nóptea? întrebà gazda.

— De minune!... Bogdaprosti!..

— Te ducĭ mulțămitŭ dela mine?

— Câtŭ se póte de mulțămitŭ... Bogdaprosti...

— Nu țĭ-s'a părutŭ nimica... ciudatŭ... în casa mea?

— Ian fugĭ încolo, omule!... Ce sĕ mi se pară ciudatŭ?

Gazda se aruncà asupra lui Ionŭ.

Nu vĕ întristațĭ, ómenĭ bunĭ... Nu spre a-lŭ gâtui se aruncà gazda pe Ionŭ, ci spre a-lŭ cuprinde în brațele sale, cu dragoste: — Nu te teme omule, îi dice gazda, cu lacrimĭ de bucuriă. Lasă-mĕ sĕ te îmbrățișezŭ, că dumneata eștĭ omulŭ care-lŭ cautŭ de patru anĭ de dile, dumneata ai adusŭ pacea în casa mea; dumneata ai mântuitŭ două suflete!... Vrei, dicĭ, sĕ-mĭ plătescĭ pentru găzduire? O nu! Nu sunt în stare eu sĕ mulțămescŭ pentru binele ce mĭ-ai făcutŭ!...

Graiulŭ cârciumarului era atâtŭ de blândŭ, că Ionŭ Istețulŭ se liniștì și-lŭ lăsà sĕ-lŭ îmbrățișeze. Dér totŭ nu pricepea Ionŭ, orĭ-câtŭ de istețŭ era, de ce atâta dragoste pe elŭ? Cum mântuise elŭ două suflete? Dér sĕ întrebe totŭ nu voi, că era sfatulŭ alŭ doilea alŭ căpitanului, ca o strajă neclintită pe buzele lui.

Norocŭ că gazda îlŭ domirì, povestindu-i cele ce urméză:

— Muierea mea și eu trăiamŭ în pace și liniște colo, la Rimniculŭ Vâlcei. Numai începură a se amesteca în căsnicia nóstră vecinele nóstre. Cumĕtra Măriuța dicea *așa* de mine, cumĕtra Gurălia șopotea *așa* de muierea mea... Adĭ una, mâne alta... șĭ-a băgatŭ draculŭ códa între noi, de nu mai aveamŭ di bună de trai. Veni tréba că nevasta mea nu mĕ mai suferea cu vederea și într'o di pusei mâna pe unŭ răvașŭ ce-i adusese o altă cumĕtră dela unŭ pușcă'n lună, notarŭ dela unŭ satŭ vecinŭ....Ințelesei că nu era departe sĕ-mĭ pue florĭ la ureche.

128 opurĭ. Obiectele de care dispune Reuniunea representă suma de 594 fl. 64 cr.

Comitetulŭ adreséză unŭ căldurosŭ apelŭ către Românii sibiienĭ, ca sĕ sprijinéscă cu toții acéstă Reuniune, care face onóre societățeĭ române din Sibiiu.

Comitetulŭ pe anulŭ 1887 a fostŭ constituitŭ astfelŭ: Presidentŭ: dr. A. Brote; dirigentŭ: G. Dima; secretarŭ: dr. I. Crișanŭ; cassarŭ: C. Aiserŭ; archivarŭ: M. Voileanu; economŭ: V. Mețețŭ. Membrii în comitetŭ: Valeriu Bologa, I. Popovicĭ, Isaia Popa.

Intêmplărĭ diferite

Focŭ. In sĕptĕmâna trecută a arsŭ într'unŭ suburbiu depărtatŭ alŭ Clușului casa lui Grigore Trescovan. O fetiță de 4 orĭ 5 anĭ, ce era închisă într'o odaiă, a fostŭ mântuită de vecinĭ. — In Têrgu-Mureșului au arsŭ totalŭ trei case împreună cu edificiile laterale și doue deposite de lemne. Foculŭ a'a ivitŭ în casa săpunarului Breckner. — In Stana, lângă Cohalmŭ, au arsŭ 34 de sopróne cu fênŭ.

Inundare. Mureșulŭ a eșitŭ între Toplița română și Paluta-Ilva, apoi lângă Rostorĭ. Legătura postală e întreruptă. Oltulŭ a inundatŭ ogórele câtorva comune, dealungulŭ căii ferate ce duce dela Brașovŭ spre Cohalmŭ, apoi împreună cu Valea négră au inundatŭ hotarele a 18 comune din comitatulŭ Trei-scaune.

Dispărutŭ. In ḑilele acestea a dispărutŭ cu nisce păstorĭ din Săcele, carĭ au ernatŭ pe hotarulŭ Sighișórei, unŭ băiatŭ românŭ de 6 anĭ din Sighișóra; care, fiind-că tată-sĕu se află în România, era lăsatŭ în grija bunicei lui. Poliția a fostŭ încunosciințată. Băiatulŭ se chiamă Ionŭ Tornea, e slăbuțŭ, are fața și nasŭ lungărețe, pĕrŭ blondŭ, ochĭ căprui, gura potrivită.

Impușcatŭ. Unŭ învĕțăcelŭ de prăvăliă Arpad Fazakas a împușcatŭ în capŭ pe ḑilerulŭ Toma Moldovanŭ pe șoséua Șelimbĕrului. Moldovanŭ fu transportatŭ în spitalŭ unde a și muritŭ. Invĕțăcelulŭ, care e rănitŭ la mână, susține, că elŭ ar fi fostŭ împușcatŭ de ḑilerŭ mai întêin în mână. Causa ar fi fostŭ o cértă.

Gelosiă. Din Oradea-mare se anunță: Lemnarulŭ Ianos Csuka a împușcatŭ cu unŭ revolverŭ asupra funcționarului de telegrafŭ Gabriel Nadasdy, apoi asupra unei femei anume Iulia Kovacs, și în fine se împuscă și pe sine. Csuka trăia de mai mulțĭ anĭ împreună cu Iulia, care 'șĭ părăsise pentru elŭ bărbatulŭ. Nadasdy locuia cu chiriă la Csuka și purtarea sa deșteptase gelosia acestuia. Nadasdy n'a fostŭ atinsŭ, ér Iulia fu rănită la brațŭ. Csuka se împușcă în inimă și muri la momentŭ.

Literatură.

Amiculŭ Familiei, diarŭ beletristicŭ și enciclopedicŭ literarŭ cu ilustrațiunĭ. Apare în Gherla la 1 și 15 ḑi a lunei în numerĭ de câte 2—3 cóle. Prețulŭ abonamentului 4 fl. pe anŭ. Proprietarŭ, Redactorŭ și editorŭ *Nicolau F. Negruțiu*. Anulŭ XII. Nr. 6 dela 15 Martie conține: Plăcerĭ (poesie), de Emilia Lungu Puhallo. — Județulŭ, roman-istor.), de Th. Alexi. — Dorulŭ meu (poesiă), de Firuța B. Muntenescu. — Din miseriile sociale (novelă), de Paulina C. Z. Rovinarŭ. — Sub pantofŭ orĭ sub papucŭ. — Strada Carmen Sylva (romanŭ), de Th. Alexi. — Ce este poesia (poesiă), de G. Simu. — Călătoria împrejurulŭ pămêntului în 80 de ḑile (piesă teatrală). — Singurătățĭ (poesiă), de Traianŭ H. Popŭ. — Diverse. — Ghicitură de șacŭ. — Glume. In textŭ se află și patru ilustrațiunĭ.

Lumina pentru toțĭ, revistă pedagogică; apare în Bucurescĭ (Calea Moșilorŭ 138) de 2 orĭ pe lună, în mărime de 24 pag. formatŭ 8°. Nr. 9 de pe Februarie conține: Către abonații noștri. — Sentințe pedagogice, de En. Bălteanŭ. — Familia și școla, de Iónŭ Rusu. — Cerșitórea, de A. Slănicénu. — Cum învață Gertruda copiii sĕi, de E. B. — Transformismulŭ, de D. Jonescu. — Studii asupra literaturei poporale, de Dobre Ștefănescu. — Unŭ sistemŭ romănescŭ de învĕțămêntŭ. — La România ilustrată, de Dr. Drăgescu. — Intrunirile învĕțătorilorŭ din Ilfovŭ, de E. B. — Curierŭ literarŭ pedagogicŭ. — Schițe din istoria pedagogiei, de Iónŭ Rusu. — Unŭ lucĕferŭ echipsatŭ. — România jună din Viena. — Necrologŭ. — Literatură de spiritŭ. — Corespondență.

Scirĭ polițienescĭ.

In ḑilele din urmă s'a lățitŭ sgomotulŭ, că s'ar fi ivitŭ în modŭ epidemicŭ vĕrsatulŭ (bubatulŭ). Spre liniștire servéscă comunicarea, că numai 2 casurĭ de adevĕratŭ vĕrsatŭ au fostŭ anunțate la poliția.

Vinerea viitóre, 18 (30) Martie, întră în vigóre noua ordine de têrgŭ, aprobată de ministerulŭ de interne, în urma căreia toțĭ vênḑătorii și negustorii se facŭ atențĭ, că au sĕ urmeze avisului organelorŭ polițienescĭ însărcinate cu esecutarea nouei ordine de têrgŭ.

Mulțămită publică.

Subscrisulŭ, în numele comunitățiĭ bisericescĭ gr. cat. din Arcalia, aducŭ adêncă mulțămită On. Domnŭ Ioanŭ Bacin preotŭ gr. cat. în Șoimușŭ, pentru că nĭ-a decoratŭ biserica cu 2 icóne (de stilŭ grecescŭ) lucrare propriă a D-sale, a căror lucrare se póte compara cu a orĭ-cărui artistŭ de acestŭ felŭ.

Atâta frumsețea acestora, câtŭ și prețulŭ moderatŭ, mĕ îndémnă a-lŭ recomanda din inimă publicului; și atâtŭ pentru icóne sânte, de orĭ-ce mărime, câtŭ și pentru facerea fruntarielorŭ la sântele bisericĭ, cei, pe carĭ îi interesézá, au a se adresa la susamintitulŭ domnŭ preotŭ în Șoimușŭ (poșta-ultimă Nagy Sajo, comitatulŭ Bistrița-Năsĕudŭ).

Primescă încă odată adevĕratulŭ artistŭ mulțămita nóstră cordială, și dorindu'i succesŭ, îlŭ asigurămŭ că de noi nu va fi uitatŭ.

Arcalia, 23 Martie 1888.

Elia Iuga,
preotŭ gr.-cat. românŭ.

Deșiu, la 24 Martie n. 1888.

(Petrecerĭ poporale în favórea bisericelorŭ române de ambe confesiunĭ.)

Poporulŭ românŭ din Deșiu șĭ-a serbatŭ petrecerile sale poporale conformŭ obiceiului din anii trecuțĭ. Greco-orientalii în 17 l. c. sub conducerea d-lui Teodorŭ Hermanŭ protopresbiterulŭ, și au avutŭ, precum mĭ s'au spusŭ, venitŭ curatŭ de 34 fl. v. a. în favorulŭ bisericei lorŭ, ér greco-catolicii cu d-lŭ Iónŭ Welle protopopulŭ în frunte, în séra următóre la 18 l. c., totŭ în una și aceeașĭ localitate și asemenea în folosulŭ nou edificândei bisericĭ gr. cat. și au avutŭ venitŭ brutto de 105 fl. 97 cr. v. a., carĭ s'au compusŭ prin:

I. Colecta din Gherla, făcută prin dlŭ Laurențiu Micheșiu docentele, dela d-nii: Georgiu Pasca profesorŭ 1 fl., Demetriu Coroianu canonicŭ 1 fl., Dr. Iuliu Simonŭ profesorŭ 1 fl., N. F. Negruțiu redactorŭ 5 fl., Dr. Ioanŭ Popŭ profesorŭ 50 cr., Mihailŭ Șerbanŭ canonicŭ 50 cr., Vasile Popŭ canonicŭ 1 fl., N. N. 50 cr., Eusebiu Cartice canonicŭ 1 fl, N. N. 1 fl., Ioanŭ Hodoreanu profesorŭ 1 fl., Stefanŭ Bilțiu prepositŭ 1 fl. Suma 14 fl. 50 cr.

II. Din locŭ dela d-nii: Ioanŭ Welle protopopŭ 2. Teodorŭ Colceriu curatorŭ primariu 1 fl., Vasilie Petrișorŭ cantorŭ 1 fl., Alexandru Welle 2 fl., Aug. Munteanu advocatŭ 2 fl., Alexandru Cheresteșiu candidatŭ de advocatură 1 fl., Dómna Victoria Cheresteșu născ. Bogdanŭ 10 fl., Gabrilŭ Manu advocatŭ 2 fl., Alexandru Bogdanŭ 1 fl., Petru Mureșianu 1 fl., Pavelŭ Huza 1 fl., Dr. Teodorŭ Mihali advocatŭ 2 fl., George Gradoviciu advocatŭ 1 fl., și dela d. Iosifŭ Cservinka sergentŭ 1 fl. Suma 27 fl.; la olaltă 41 fl. 50 cr., colecte. — Au întrat în séra petrecerei la cassa 64 fl. 43 cr. Spesele fiind cam marĭ, 37 fl. 70 cr., a resultatŭ unŭ venitŭ curatŭ de 68 fl. 73 cr., care s'a adausŭ la capitalulŭ bisericescŭ, ce era la 31 Decemvre 1887 de 4456 fl. 9 cr., din care escontentându-se pretensiunea domnului advocatŭ Lészai László cu 250 fl. suma de 4.206 fl. 9 cr. s'a sporitŭ așaderă la 4270 fl. 96 cr. v. a. menitŭ pentru edificarea bisericei.

Mulțămită tuturorŭ marinimoșilorŭ contribuitorĭ, cu preferință *d-lui Negruțiu și Dómnei N. Cheresteșiu;* recunoscință comitetului bisericescŭ și participanțilorŭ pentru concursulŭ lorŭ binevoitoriu.

Suntemŭ departe încă de a ne pute apuca de continuarea zidirei bisericei, ne trebue celŭ puținŭ vre-o 8 anĭ, décă vomŭ înainta așa de încetŭ în adunarea mijlócelorŭ spre acestŭ scopŭ divinŭ, și décă nu se va afla unŭ Mecenatŭ cu inimă și dare de mână. Sĕ sperămŭ în Dumneḑeu, care ne póte ajuta sĕ ajungemŭ mai curêndŭ la ținta doririlorŭ comune, ca adecă sĕ avemŭ biserică modernă românéscă în Deșiu.

Petru Mureșianu Șireganulŭ,
curatorŭ juratŭ bisericescŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Parisŭ, 28 Martie. Printr'unŭ decretŭ alŭ președintelui republicei, datŭ la sfatulŭ unanimŭ alŭ anchetei judiciare, Boulanger a fostŭ oficialŭ pensionatŭ. Acéstă mĕsură nu a provocatŭ nicĭ unŭ incidentŭ.

Bucurescĭ, 28 Martie. Ședința camerei a fostŭ furtunósă fără sĕmĕnŭ. Afară de cameră se repețiră scenele regretabile de erĭ; mulțimea voi sĕ pĕtrundă cu puterea în sala ședințelorŭ, împușcă cu revolverele, unŭ ușierŭ a fostŭ ucisŭ, alțĭ mai mulțĭ ómenĭ au fostŭ rănițĭ. Miliția a curățitŭ loculŭ. Momentanŭ mii de ómenĭ asediară stradele. E temere că după închiderea ședinței se vorŭ continua tumultele.

ULTIME SCIRĬ.

Constantinopolŭ, 24 Martie. (Cale indirectă). Observațiunile tăcute de curêndŭ Porții de către Englitera, Austria și Italia tindeau sĕ'i recunóscă în același timpŭ legitimitatea declarațiunii de ilegalitate și a reproșa Porții, din punctulŭ de vedere alŭ curtenirei, că a tăcutŭ acésta numai cu sprijinulŭ câtor-va puterĭ, fără a consulta în modŭ oficialŭ pe celelalte puterĭ, și a atrage atențiunea Porții asupra consecințelorŭ grave ce ar puté avea orĭ-ce nouă decisiune relativă la Bulgaria, décă ar fi luată într'unŭ modŭ isolatŭ.

Tóte acestea au fostŭ împodobite de aceste trei puterĭ cu perspectiva proclamațiunii independenței Bulgariei și a turburărilorŭ în Macedonia. Pórta ar fi promisŭ, celŭ puținŭ într'unŭ modŭ tacitŭ, că va fi mai reservată în viitorŭ.

Constantinopolŭ, 25 Martie. Cu tóte desmințirile venite din St. Petersburg, scirile primite din Rusia semnaléză reluarea séu continuarea înarmărilorŭ.

DIVERSE.

Veniturile Papei. O fóiă din Bruxela spune, că Papa are pe anŭ cheltuelĭ de 7 milióne francĭ. Aceste cheltuelĭ sunt acoperite mai multŭ prin obolulŭ Sf. Petru. Până la 1870 acestŭ obolŭ aducea pe anŭ cam 7,100,000 francĭ; de atuncĭ acesta e singurulŭ venitŭ alŭ Papei și aduce pe anŭ celŭ puținŭ 6 milióne. La jubileulŭ papalŭ de acum episcopii au remisŭ Papei, ca donațiune estra-ordinară, suma de 32 milióne; afară d'asta s'au adunatŭ trei milióne când a pontificatŭ Papa în biserică. Decĭ tesaurulŭ papalŭ stă adĭ bine. Pentru trebuințele misiunilorŭ îi servă Papei „Opera pentru lățirea credinței," fondată la 1822 în Lyon, care până acum a adusŭ 220 milióne, ce s'au întrebuințatŭ pentru scopurĭ de misiunĭ. In anulŭ 1887 s'au încasatŭ pentru acéstă operă 6 milióne 648,000, relevându-se cu regretŭ, că Germania a contribuitŭ numai cu 409,000 fr. și Austria numai cu 80,000 fr. Obiectele din esposiția Vaticanului, ce au o valóre de 90 séu 100 milióne, nu se potŭ vinde; o parte, de valóre artistică, se va păstra în museu; restulŭ se va întrebuința pentru bisericele sĕrace și pentru misiunĭ. Din Roma se anunță că Papa a decisŭ înființarea unui museu în Vatican, sub numele „Muzeo Leonino," în care vor fi întrunite obiectele mai însemnate de artă și etnografice din exposițiunea Vaticanului.

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 28 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.49	Vênd.	8.50
Argintŭ românescŭ .	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.04	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.34	„	11.37
Imperialĭ	„	134	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	103.—	„	105.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 27 Martie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.50
Renta de hârtiă 5%	83.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	94.—
Amortisarea datoriei căi lorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ terate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	109.—
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103 80
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Renta de hârtiă austriacă	77.65
Renta de argintŭ austriacŭ	79.60
Renta de aurŭ austriacă	109.60
Losurĭ din 1860	131.75
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	857.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	272.75
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	271.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguréscŭ	99.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	123.—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.20
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.04
Mărcĭ 100 imp. germane	62.32
Londra 10 Livres sterlinge	126.95½

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Atuncĭ, aprópe turbatŭ de măniă, am juratŭ la icóna Maicei Precistei sĕ mĕ rĕsbunŭ de ea și sĕ ucidŭ pe toțĭ carĭ se vorŭ mai amesteca în trebile casei mele, până la ḑiua când voiu da de unŭ omŭ alŭ lui Dumneḑeu, care sĕ nu se amestece de trebile altuia, ci sĕ-șĭ caute numai de ale sale. M'am mutatŭ în codru aci; mĭ-am închisŭ muierea colo în pivniță, unde stă de patru anĭ... Totŭ în pivniță am îngropatŭ pe toțĭ cei carĭ au venitŭ în casa mea și s'au amestecatŭ de trebile mele. Și pe dumneata te-așŭ fi sugrumatŭ și îngropatŭ, colo, în pivniță, de te-ai fi amestecatŭ în trebile mele, de m'ai fi întrebatŭ despre lucrurĭ ce nu te privescŭ!

Și pe când Ionŭ remăsese ca înlemnitŭ între gróza ce-i insufla gazda lui și între primejdia din care ilŭ mântuise sfatulŭ căpitanului, cârciumarulŭ merse la gura pivniței, o deschise și cu blândă vorbă strigă: Vino, iubita mea, vino! Că étă eștĭ iertată!... s'au sfîrșitŭ năcazurile tale și ale mele!... Sunt deslegatŭ de jurămêntulŭ ce am făcutŭ la Maica Precista... Nu vei mai sta închisă în pivniță și în strențe învĕlită..... Ne întórcemŭ la Rîmniculŭ Vâlcei, în căsuța nóstră. Ca sĕ dau focŭ cocióbei ésteia blăstemate!

Și *arătarea* eși din pivniță, plângênd de bucuriă. Și gazda lui Ionŭ scóse din unŭ sicrieșŭ, dela capĕtulŭ laviței, de sub unŭ clitŭ de perne și de velințe frumóse, unŭ rêndŭ de haine mândre, numai în bibilurĭ și fluturĭ de aurŭ și înțolĭ pe biata femeă cu ele în loculŭ sdrențelorŭ, pe când Ionŭ se depărtă bucurosŭ dela acéstă casă, dabia liniștindu-șĭ inima și mereu gândindŭ cu recunoscință la căpitanulŭ Glónță și la sfaturile lui cele bune.

Când Ionŭ era acum în vîrfulŭ unui dealŭ, din care se vedea în vale Rîmniculŭ Vâlcei, în dĕrĕptulŭ lui ḑări în flacărĭ cârciuma cea blăstemată și unŭ carŭ cu boi venindŭ în urma lui, încărcatŭ cu tóte ale gospodăriei și pe deasupra biata femeă din pivniță.

* *
*

Ionŭ Istețulŭ mergea, mergea!... Inima lui nu mai bătea acum de gróză, ci de nerăbdare, că nu departe de Rîmniculŭ Vâlcei se ițiea, ca prin sita cea désă, clopotnița satului sĕu.

(Va urma.)

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rêşnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.